

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ
ХАРАМИИ
3

chitanka.info

Грей чуждо слънце в тоя чужди край;
устата жажд, тъга душата трови.
Зловещо дрънката тежките окови...
Ах, докога ли тоя път ще трай!

Ей падна вечер. Грохнали, без мощ
оковите си те едвам влечаха.
В пустинята низамите ги спряха:
ще се ношува тука тая нощ.

Един о друг привързаха ги пак
и скоро всички тежък сън обори.
Един от тях очи си не затвори
и бдя за дълго, буден в нощний мрак.

Размерний ход на нощния стражар
дочуваше едвам той в тишината,
сегиз-тогиз и звън от железата
на сепнат в съне някой свой другар.

А борят го предсънници мечти —
и през мечтите шепот му се стори...
и в полудрямка той очи затвори —
наяве чуден блян му се вести:

Со ведър поглед, с усмех на уста,
над него бе се майка му привела,
ръката си на морното му чело
бе сложила и тъй му дума тя:

„Недей сърце на скърби вдава ти;
край близък е на тежките неволи —
че волята, що бди над хорски воли,
веч иде своята реч да възвести.

Не вечна е световната беда,
нито са вечни рабските окови; —
виж, съмва — времена настават нови!“
И кротко тя целуна го в уста.

Очи откри той, сепнат на часът —
но блянът блян в душата му остана...
На тъмна нощ дошъл бе ден на смяна...
Тъкмяха се другарите за път.

Грей чуждо слънце в тоя чужди край;
устата жажд, тъга душата трови.
Зловещо дрънкат тежките окови...
Ах, докога ли тоя път ще трай!

Издание:

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1.
Български писател, С. 1958.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.